

egentlig var lagt op til. Men ude i kommunerne har man jo været meget optaget af at sikre, at borgerne fik den velfærd, som de var blevet stillet i udsigt, ikke mindst af den nuværende regering og statsministeren, som gik foran og sagde, at vi skal have et bedre velfærdssamfund, vi skal udvikle, vi skal have en kvalitetsreform osv. Det pres, der blev lagt på kommunerne, har altså medført, at man har prøvet at leve op til løfterne og derfor er kommet til at bryde budgetterne.

I valgkampen lovede man at frede kommunerne. Det er rigtigt, at det gjorde man også, men i 2009 ligger man så på lur med en dobbelt straf.

Kl. 20:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 20:11

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg er virkelig glad for det svar, for grundlaget for argumentationen og stort set hele indholdet af den socialdemokratiske ordførers indlæg var jo, at der er noget snak derude, og at der er et pres. Derfor kan jeg sådan set konstatere nu, at hele øvelsen her bare går ud på at presse rammerne endnu længere ud og få forhandlingerne ført videre. Det var faktisk indholdet af svaret.

Så er spørgsmålet sådan set, hvor meget rammerne egentlig skal udvides, hvor meget mere budgetterne skal have lov til at stige med, og hvor meget mere man vil have gennemført. Hvordan hænger det overhovedet sammen med, at en masse uafhængige økonomer har været ude med den store løftede pegefingert og har sagt: Pas på, for I kører på kanten af, hvad samfundet kan bære nu. Tingene hænger jo ikke sammen, det er jo lidt den ene vej og lidt den anden vej, og hvor er grænsen?

Kl. 20:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:12

Rasmus Prehn (S):

Inden Venstres ordfører skruer sig alt for højt op, tror jeg, det er vigtigt at erindre hele den diskussion, der var i valgkampen. Her sagde vi jo meget klart fra Socialdemokratiets side, at der ikke var råd til både skattelettelser og bedre velfærd. Det er der ikke råd til, man er nødt til at vælge.

Vi har sagt fra Socialdemokratiets side, at vi gerne vil have velfærd. Vi vil gerne sikre, at der er tilstrækkeligt med timer i vores børns folke-

skole, vi vil gerne sikre, at de ældre på plejehjemmene får en ordentlig behandling, vi vil gerne sikre ordentlige forhold for vores børn i institutionerne, vi vil gerne have, at man vedligeholder hele den offentlige bygningsmasse osv. osv. Det prioriterer vi, vi prioriterer det fælles. Venstre var optaget af at give 4 mia. kr. til skattelettelser, oven i købet til de allerrigeste, men det er jo altså et prioriteringsspørgsmål.

Så spørger ordføreren, om man bare skal bryde rammerne. Nej, selvfølgelig skal man ikke det. Som jeg har sagt op til flere gange, er der ikke ét eneste kommunalbestyrelsesmedlem, der ikke tænker på økonomisk ansvarlighed hver eneste morgen, når medlemmet vågner op. Derfor er det ikke noget med bare at bruge løs og bryde rammerne og sådan noget. Det er helt ude i skoven, synes jeg.

Kl. 20:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 20:13

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo næsten ligesom at opleve et deja-vu. Nu er vi her igen, og det drejer sig sådan set om nøjagtig det samme, nemlig at vi skal have konfirmeret de her dele, som hører under den her nye økonomiske aftale, som blev indgået i forbindelse med finansloven for 2008. Fra Dansk Folkepartis side støtter vi det her lovforslag, og vi mener sådan set, at det er sund fornuft, og at det er et lovforslag, som er nødvendigt for at sikre en fremtidsorienteret justering af aftalesystemet, som også sikrer, at kommunerne bevarer deres ret til forskellighed. Og netop på den her måde har man så mulighed for at gøre noget ved den side af sagen.

Det er jo sådan, at velfærdsministeren ned sætter det statslige tilskud til kommunerne i 2009, hvis kommunerne under et overskrider den aftale, som kommunerne selv har været med til at indgå. Og det betyder så, at den overskridelse vil blive taget der, hvor den kommer fra, havde jeg nær sagt; det vil være den enkelte kommune, som vil stå til ansvar for den overskridelse, der har været. Det betyder også, at nedsættelsen vil blive foretaget individuelt i de kommuner, som har overtrådt den aftale, de selv har været med til at indgå.

Jeg synes også, at det er vigtigt at påpege, at der er den her dispensationsbestemmelse, som i